

Sbírka soudních rozhodnutí

ROZSUDEK TRIBUNÁLU (šestého rozšířeného senátu)

14. září 2022 *

„Státní podpory – Autobusová doprava – Úvěr na vybavení a kapitálové úvěry poskytnuté městem Helsinky – Rozhodnutí, kterým se podpora prohlašuje za neslučitelnou s vnitřním trhem a ukládá její navrácení – Ekonomická kontinuita – Procesní práva zúčastněných stran – Článek 6 odst. 1 nařízení (EU) 2015/1589 – Povinnost uvést odůvodnění“

Ve věci T-603/19,

Helsingin Bussiliikenne Oy, se sídlem v Helsinkách (Finsko), zastoupená O. Hyvönenem a N. Rosenlund, advokáty,

žalobkyně,

podporovaná

Finskou republikou, zastoupenou J. Heliskoskim a H. Leppo, jako zmocněnci,

vedlejší účastníci,

proti

Evropské komisi, zastoupené M. Huttunenem a F. Tomat, jako zmocněnci,

žalované,

podporované

Nobina Oy, se sídlem v Espoo (Finsko),

Nobina AB, se sídlem v Solna (Švédsko),

zastoupenými J. Åkermarckem a T. Kalliokoskim, advokáty,

vedlejšími účastnicemi řízení,

TRIBUNÁL (šestý rozšířený senát),

ve složení S. Papasavvas, předseda, A. Marcoulli (zpravodajka), J. Schwarcz, C. Iliopoulos a R. Norkus, soudci,

* Jednací jazyk: finština.

vedoucí soudní kanceláře: P. Cullen, rada,
s ohledem na písemnou část řízení,
po jednání konaném dne 24. března 2022,
vydává tento

Rozsudek¹

- 1 Žalobou podanou na základě článku 263 SFEU se žalobkyně, společnost Helsingin Bussiliikenne Oy, domáhá zrušení rozhodnutí Komise (EU) 2020/1814 ze dne 28. června 2019 o státní podpoře SA.33846 – (2015/C) (ex 2014/NN) (ex 2011/CP) poskytnuté Finskem ve prospěch společnosti Helsingin Bussiliikenne Oy (Úř. věst. 2020, L 404, s. 10, dále jen „napadené rozhodnutí“).

I. Skutečnosti předcházející sporu

- 2 Společnost Helsingin Bussiliikenne (dále jen „stará společnost HelB“) byla založena dne 1. ledna 2005 společností Suomen Turitauto Oy, soukromou přepravní společností ve vlastnictví Helsingin kaupunki (město Helsinky, Finsko) poté, co tato společnost nabyla aktiva a pasiva společnosti HKL-Bussiliikenne Oy, která byla podnikem zřízeným v roce 1995 jako osamostatněný podnik odboru dopravních služeb města Helsinky. Stará společnost HelB provozovala autobusové linky v regionu Helsinky (Finsko) a nabízela služby charterové dopravy a pronájmu autobusů. Tato společnost byla ve 100 % vlastnictví města Helsinky.
- 3 V letech 2002 až 2012 zavedlo město Helsinky různá opatření ve prospěch společnosti HKL-Bussiliikenne a staré společnosti HelB (dále jen „sporná opatření“). Zaprvé v roce 2002 byl společnosti HKL-Bussiliikenne poskytnut investiční úvěr ve výši 14,5 milionu eur na financování nákupu vybavení pro provozování autobusové dopravy. Tento úvěr převzala stará společnost HelB dne 1. ledna 2005. Zadruhé město Helsinky poskytlo posledně uvedené společnosti v okamžiku jejího založení kapitálový úvěr v celkové výši 15 893 700,37 eura určený k refinancování některých závazků společností HKL-Bussiliikenne a Suomen Turitauto. Zatřetí dne 31. ledna 2011 a 23. května 2012 poskytlo město Helsinky staré společnosti HelB dva nové kapitálové úvěry v uvedeném pořadí ve výši 5,8 milionu eur a 8 milionů eur.
- 4 Dne 31. října 2011 podaly podniky veřejné dopravy Nobina Sverige AB a Nobina Finland Oy stížnost k Evropské komisi, ke které se dne 15. listopadu 2011 připojila jejich mateřská společnost, Nobina AB. V této stížnosti tvrdily, že Finská republika poskytla staré společnosti HelB protiprávní podporu. Dne 22. listopadu 2011 předala Komise tuto stížnost Finské republice.
- 5 Rozhodnutím C (2015) 80 final ze dne 16. ledna 2015 týkajícím se opatření SA.33846 (2015/C) (ex 2014/NN) (ex 2011/CP)P – Finsko – Helsingin Bussiliikenne Oy (Úř. věst. 2015, C 116, s. 22, dále jen „rozhodnutí o zahájení řízení“) zahájila Komise formální vyšetřovací řízení podle čl. 108 odst. 2 SFEU týkající se zejména sporných opatření. Toto rozhodnutí bylo zveřejněno v *Úředním věstníku Evropské unie* dne 10. dubna 2015 a zúčastněné strany byly vyzvány, aby předložily své připomínky ve lhůtě jednoho měsíce od tohoto zveřejnění. Komise neobdržela žádné připomínky ze strany žalobkyně.

¹ – Jsou uvedeny pouze body tohoto rozsudku, jejichž zveřejnění Tribunál považuje za účelné.

- 6 Kromě toho město Helsinky informovalo dne 24. června 2015 v průběhu řízení Komisi o uskutečnění prodeje staré společnosti HelB. Dne 5. listopadu 2015 předala Finská republika Komisi návrh kupní smlouvy vyhotovený s žalobkyní.
- 7 Dne 14. prosince 2015 byla stará společnost HelB prodána žalobkyni, dříve nesoucí obchodní název Viikin Linja Oy. Podle ujednání kupní smlouvy se obchodní název této společnosti změnil na Helsingin Bussiliikenne Oy (dále jen „nová společnost HelB“). Akty týkající se prodeje zahrnovaly doložku, jež zaručovala úplné odškodnění nabyvatele staré společnosti HelB v případě žádosti o navrácení státní podpory (dále jen „doložka o odškodnění“), a část kupní ceny byla uložena na účelově vázaný účet až do přijetí konečného rozhodnutí o státní podpoře, nebo nejpozději do 31. prosince 2022. Tyto akty obsahovaly rovněž mechanismus platby závislé na hospodářském výsledku, na jehož základě se kupující zavázal vyplatit prodávajícímu na týž účelově vázaný účet bonus v případě překročení předem dohodnutých úrovní zisku.
- 8 Převod ve prospěch společnosti Viikin Linja se týkal celé podnikatelské činnosti staré společnosti HelB. Stará společnost HelB si již neponechala žádná aktiva, s výjimkou částek, které byly nebo měly být připsány na účelově vázaný účet. Závazky vyplývající ze sporných opatření nebyly převedeny na novou společnost HelB. Po prodeji staré společnosti HelB město Helsinky osvobodilo starou společnost HelB od povinnosti splatit zbývající částku úvěru na vybavení z roku 2002. Kromě toho dne 11. prosince 2015 město Helsinky přeměnilo nesplacené částky kapitálových úvěrů z let 2005, 2011 a 2012 na vlastní kapitál staré společnosti HelB.
- 9 Dne 28. června 2019 přijala Komise napadené rozhodnutí. Výrok napadeného rozhodnutí zní takto:

„Článek 1

Státní podpora ve výši 54 231 850 EUR, kterou [Finská republika] poskytla protiprávně v rámci [sporných] opatření v rozporu s čl. 108 odst. 3 [SFEU] ve prospěch společnosti Helsingin Bussiliikenne Oy, není slučitelná s vnitřním trhem.

Článek 2

1. [Finská republika] získá zpět od příjemce podporu uvedenou v článku 1.

2. Vzhledem k ekonomické kontinuitě mezi starou společností HelB (nyní Helsingin kaupungin Linja-autotoiminta Oy) a novou společností HelB (celý název – Helsingin Bussiliikenne Oy, dříve – Viikin Linja Oy) se povinnost navrátit podporu rozšiřuje i na novou společnost HelB (celý název – Helsingin Bussiliikenne Oy).

3. Částky, které mají být navráceny, jsou úročeny ode dne, kdy byly příjemci dány k dispozici, do dne jejich skutečného navrácení.

[...]

Článek 4

1. Do dvou měsíců od oznámení tohoto rozhodnutí předá [Finská republika] Komisi tyto informace:

a) celkovou částku (jistinu a úroky), kterou má příjemce navrátit;

[...]

II. Návrhová žádání účastníků řízení

- 10 Žalobkyně podporovaná Finskou republikou navrhuje, aby Tribunál:
- zrušil napadené rozhodnutí v plném rozsahu nebo částečně,
 - uložil Komisi náhradu nákladů řízení navýšených o zákonné úroky.
- 11 Komise navrhuje, aby Tribunál:
- zamítl žalobu,
 - uložil žalobkyni náhradu nákladů řízení.
- 12 Společnost Nobina podporuje návrhová žádání Komise a navrhuje, aby byla žalobkyni uložena náhrada nákladů řízení.

III. Právní otázky

[omissis]

B. K prvnímu žalobnímu důvodu vycházejícímu z podstatné procesní vady spočívající v tom, že bylo napadené rozhodnutí přijato v rozporu s procesními právy žalobkyně

[omissis]

- 27 Na úvod je třeba připomenout, že řízení o kontrole státních podpor je vzhledem ke své obecné logice řízením zahájeným vůči členskému státu odpovědnému, s ohledem na jeho povinnosti vyplývající z práva Evropské unie, za poskytnutí podpory. Aby bylo dodrženo právo na obhajobu, Komise tedy nemůže použít v rozhodnutí proti členskému státu informace, ke kterým se tento stát nemohl vyjádřit (rozsudek ze dne 11. března 2020, Komise v. Gmina Miasto Gdynia a Port Lotniczy Gdynia Kosakowo, C-56/18 P, EU:C:2020:192, bod 73).
- 28 Kromě toho z čl. 108 odst. 2 SFEU vyplývá, že když se Komise rozhodne zahájit formální vyšetřovací řízení ohledně podpory, musí zúčastněným stranám umožnit předložit jejich připomínky. Toto pravidlo má povahu podstatné formální náležitosti (rozsudek ze dne 11. prosince 2008, Komise v. Freistaat Sachsen, C-334/07 P, EU:C:2008:709, bod 55; viz též rozsudek ze dne 11. listopadu 2021, Autostrada Wielkopolska v. Komise a Polsko, C-933/19 P, EU:C:2021:905, bod 63 a citovaná judikatura).
- 29 Třebaže se tyto zúčastněné strany nemohou dovolávat práva na obhajobu, mají naproti tomu právo účastnit se správního řízení vedeného Komisí v rozsahu přiměřeném s ohledem na okolnosti daného případu. V tomto ohledu představuje zveřejnění oznámení v *Úředním věstníku Evropské unie* přiměřený prostředek k tomu, aby bylo všem zúčastněným stranám oznámeno zahájení řízení. Cílem tohoto oznámení je získat od posledně uvedených všechny informace, které mají Komisi poskytnout objasnění při jejích budoucích krocích. Takový postup zaručuje

rovněž ostatním členským státům a dotčeným kruhům možnost být vyslechnut (rozsudek ze dne 11. března 2020, Komise v. Gmina Miasto Gdynia a Port Lotniczy Gdynia Kosakowo, C-56/18 P, EU:C:2020:192, body 71 a 72).

- 30 Za tímto účelem ukládá čl. 6 odst. 1 první věta nařízení 2015/1589 Komisi, aby v rozhodnutí o zahájení řízení „shrнула“ relevantní skutkové a právní otázky, zahrnula předběžné hodnocení o charakteru dotčeného opatření jako podpory a vyložila pochybnosti o slučitelnosti tohoto opatření s vnitřním trhem.
- 31 I kdyby žalobkyně v projednávané věci hodlala namítnout porušení svého práva na obhajobu, taková výtka musí být odmítnuta jako irelevantní, jelikož takové právo nemá, jak bylo připomenuto v bodě 29 výše.
- 32 Pokud jde o tvrzené porušení jejího práva účastnit se řízení stanoveného v čl. 108 odst. 2 SFEU, je třeba uvést, že žalobkyně nespochybňuje zákonnost rozhodnutí o zahájení řízení ke dni jeho zveřejnění v Úředním věstníku, jak to potvrdila na jednání.
- 33 Žalobkyně naproti tomu tvrdí, že po převodu staré společnosti HelB byla Komise povinna opravit nebo doplnit rozhodnutí o zahájení řízení nebo jí alespoň umožnit, aby předložila své připomínky.
- 34 Zprvce v rozsahu, v němž žalobkyně tvrdí, že Komise byla povinna přijmout pozměňující rozhodnutí o zahájení řízení, je třeba uvést, že i když právní předpisy upravující řízení v oblasti státních podpor výslovně nestanoví možnost přijmout rozhodnutí o opravě a rozšíření probíhajícího řízení (rozsudek ze dne 13. června 2013, HGA a další v. Komise, C-630/11 P až C-633/11 P, EU:C:2013:387, bod 50), pokud Komise po přijetí rozhodnutí o zahájení formálního vyšetřovacího řízení zjistí, že toto rozhodnutí je založeno buď na neúplných skutkových okolnostech, nebo na nesprávné právní kvalifikaci těchto okolností, musí mít možnost, či dokonce povinnost, přizpůsobit své stanovisko tím, že přijme rozhodnutí o opravě nebo nové rozhodnutí o zahájení řízení, aby umožnila zúčastněným stranám účinně předložit připomínky (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 30. dubna 2019, UPF v. Komise, T-747/17, EU:T:2019:271, bod 76 a citovaná judikatura).
- 35 Zejména pokud Komise změní v návaznosti na rozhodnutí o zahájení formálního vyšetřovacího řízení své úvahy ohledně skutkových okolností nebo právní kvalifikace těchto okolností, které se jeví jako rozhodující při jejím posouzení existence podpory nebo její slučitelnosti s vnitřním trhem, musí opravit rozhodnutí o zahájení uvedeného řízení nebo jej rozšířit, aby zúčastněným stranám umožnila účinně předložit připomínky (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 30. dubna 2019, UPF v. Komise, T-747/17, EU:T:2019:271, bod 77).
- 36 V projednávané věci žalobkyně zakládá povinnost Komise opravit rozhodnutí o zahájení řízení na skutečnosti, že Komise v napadeném rozhodnutí změnila své vnímání příjemce sporných opatření, jakož i předmět řízení.
- 37 Z napadeného rozhodnutí přitom vyplývá, že Komise nezměnila analýzu, kterou provedla v rozhodnutí o zahájení řízení, pokud jde o příjemce sporných opatření, ani obecně existenci podpory nebo její slučitelnost s vnitřním trhem. Napadené rozhodnutí tak jasně označuje starou společnost HelB jako podnik, kterému byla poskytnuta sporná opatření, a analýza týkající se existence podpory a její slučitelnosti s vnitřním trhem je provedena výlučně ve vztahu k této společnosti.

- 38 V tomto ohledu je třeba připomenout, že výrok rozhodnutí v oblasti státních podpor je neoddělitelný od jeho odůvodnění, takže musí být v případě potřeby vykládán s ohledem na důvody, které vedly k jeho přijetí [v tomto smyslu viz rozsudky ze dne 15. května 1997, TWD v. Komise, C-355/95 P, EU:C:1997:241, bod 21, a ze dne 29. dubna 2021, Komise v. Španělsko (TNT en Castille-La Manche), C-704/19, nezveřejněný, EU:C:2021:342, bod 74 a citovaná judikatura]. Je sice pravda, že článek 1 napadeného rozhodnutí označuje příjemce sporných opatření jako „Helsingin Bussiliikenne“, aniž upřesňuje, zda se jedná o starou společnost HelB nebo o novou společnost HelB, z celkového znění tohoto rozhodnutí však vyplývá, že se tento název nutně vztahuje ke staré společnosti HelB.
- 39 Na rozdíl od toho, co tvrdí žalobkyně, tak okolnost, že ve výroku napadeného rozhodnutí měla Komise za to, že povinnost navrácení podpory vyplývající ze sporných opatření musí být rozšířena na novou společnost HelB z důvodu ekonomické kontinuity mezi starou a novou společností HelB, nemůže být postavena na roveň změně příjemce opatření, ve vztahu k němuž musí Komise posoudit existenci podpory a její slučitelnost s vnitřním trhem.
- 40 Takovou okolnost nelze považovat ani za rozšíření předmětu řízení, neboť toto řízení zůstává omezeno na čtyři sporná opatření uvedená v bodě 3 výše. Převod činnosti staré společnosti HelB byl tak zkoumán Komisí výlučně v rámci její analýzy existence ekonomické kontinuity mezi starou společností HelB a žalobkyní. Komise konkrétně nerozšířila formální vyšetřovací řízení na otázku, zda převod činnosti staré společnosti HelB ve prospěch žalobkyně může zakládat státní podporu. Stejně tak je třeba uvést, že jak jasně vyplývá z bodů 269 a 270 odůvodnění napadeného rozhodnutí, Komise neposoudila, zda doložka o odškodnění a dohoda o účelově vázaném účtu představují státní podporu.
- 41 Z toho vyplývá, že žalobkyně nemůže důvodně tvrdit, že Komise byla povinna přijmout rozhodnutí o opravě nebo rozšíření formálního vyšetřovacího řízení.
- 42 Zadruhé v rozsahu, v němž žalobkyně vytýká Komisi, že jí neumožnila předložit připomínky, je třeba připomenout, že právo zúčastněných stran účastnit se řízení musí být posuzováno s ohledem na okolnosti každého případu (viz bod 29 výše). Mohou přitom nastat okolnosti, za kterých zjištění nových skutečností oproti skutečnostem uvedeným v rozhodnutí o zahájení řízení mohou vyžadovat další zapojení zúčastněných stran (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 11. listopadu 2021, Autostrada Wielkopolska v. Komise a Polsko, C-933/19 P, EU:C:2021:905, bod 71).
- 43 V projednávané věci z písemností ve spise vyplývá, že po zveřejnění rozhodnutí o zahájení řízení dne 10. dubna 2015 byla Komise dopisem města Helsinky ze dne 24. června 2015 informována o uskutečnění prodeje činností staré společnosti HelB. K tomuto dopisu byla připojena zpráva z dubna 2015 týkající se návrhu prodeje nazvaná „projekt Viima“. Dne 5. listopadu 2015 doručila Finská republika Komisi zejména kupní smlouvu, která měla být uzavřena s žalobkyní. Komise položila Finské republice otázky ohledně tohoto převodu, zejména během roku 2016. Komise tedy měla za to, že bylo v napadeném rozhodnutí relevantní rozhodnout o otázce, zda podpora vyplývající ze sporných opatření byla po tomto převodu převedena na žalobkyni, a rozhodla o uznání existence ekonomické kontinuity mezi starou a novou společností HelB. Komise tak měla za to, jak potvrdila na jednání, že se žalobkyně stala skutečným příjemcem dotčené podpory, a tudíž potenciálním nositelem závazku ji navrátit.

- 44 Z důvodové zprávy týkající se kupní ceny ze dne 21. září 2015 vyhotoveného na žádost města Helsinky nezávislou společností (dále jen „zpráva o kupní ceně“) a přiložené k žalobě rovněž vyplývá, že skupina, ke které patří žalobkyně, předložila svou závaznou nabídku na odkup dne 3. června 2015 a že dohoda o převodu byla podepsána dne 14. prosince 2015, přičemž tato dvě data následovala po uplynutí lhůty poskytnuté zúčastněným stranám k předložení připomínek v návaznosti na zveřejnění rozhodnutí o zahájení řízení v *Úředním věstníku Evropské unie*.
- 45 Je rovněž třeba podotknout, že Komise nezaslala žalobkyni žádnou žádost o informace na základě článku 7 ve spojení s čl. 12 odst. 2 druhým pododstavcem nařízení 2015/1589.
- 46 Z toho vyplývá, že i když byla Komise informována o procesu převodu činností staré společnosti HelB od června 2015 a že od data tohoto převodu do data přijetí napadeného rozhodnutí uplynulo tři a půl roku, Komise nikdy nezapojila žalobkyni jakožto skutečného příjemce sporných opatření do řízení, přestože se na konci tohoto řízení rozhodla rozšířit povinnost navrácení dotčené podpory na žalobkyni.
- 47 V tomto ohledu byla sice žalobkyně nutně informována o probíhajícím formálním vyšetřovacím řízení a důsledcích případné povinnosti navrátit dotčenou podporu, jelikož kupní smlouva obsahovala doložku o odškodnění, která – jak bylo připomenuto – chránila před všemi žádostmi o navrácení státní podpory. Mohla-li žalobkyně jakožto hospodářský subjekt postupující s řádnou péčí spontánně poskytnout Komisi všechny užitečné informace o převzetí činností staré společnosti HelB, nemůže taková okolnost zprostit Komisi jejích procesních povinností.
- 48 V důsledku toho zvláštní okolnosti projednávané věci odůvodňovaly, aby Komise v rozsahu, v němž hodlala přezkoumat otázku ekonomické kontinuity mezi činnostmi staré a nové společnosti HelB, více zapojila žalobkyni do řízení jakožto skutečného příjemce sporných opatření. Komise tím, že žalobkyni neumožnila předložit připomínky k otázce ekonomické kontinuity, porušila právo zaručené článkem 108 odst. 2 SFEU.
- 49 Zatřetí, pokud jde o otázku, zda jak tvrdí žalobkyně, porušila Komise podstatnou formální náležitost, je třeba připomenout, že povinnost Komise umožnit zúčastněným stranám, aby ve fázi rozhodnutí o zahájení řízení předložily své připomínky, má povahu podstatné formální náležitosti (viz bod 28), jejíž porušení má za následek zrušení vadného aktu *ex lege* (viz rozsudek ze dne 10. března 2022, Komise v. Freistaat Bayern a další, C-167/19 P a C-171/19 P, EU:C:2022:176, bod 94 a citovaná judikatura).
- 50 V projednávané věci je přitom nesporné, že rozhodnutí o zahájení řízení obsahovalo všechny požadované údaje a že bylo řádně zveřejněno v *Úředním věstníku Evropské unie* (viz bod 32 výše). Porušení zjištěné v bodě 48 výše se tedy netýká povinností, které má Komise ke dni zahájení formálního vyšetřovacího řízení na základě čl. 108 odst. 2 SFEU a čl. 6 odst. 1 nařízení 2015/1589, ale povinností Komise z důvodu zvláštní okolnosti vyplývající z události, k níž došlo poté, co byly zúčastněné strany vyzvány k předložení připomínek a před přijetím sporného rozhodnutí. V tomto smyslu se projednávaná věc liší od věcí, ve kterých byly vydány rozsudky ze dne 22. února 2006, *Le Levant 001 a další v. Komise* (T-34/02, EU:T:2006:59), a ze dne 12. prosince 2018, *Freistaat Bayern v. Komise* (T-683/15, EU:T:2018:916), kterých se žalobkyně dovolává a jež se týkají toho, že Komise nedodržela své povinnosti týkající se obsahu rozhodnutí o zahájení řízení ke dni zahájení formálního vyšetřovacího řízení. Kromě toho bylo konstatováno, že v projednávané věci nebyla Komise povinna přijmout rozhodnutí o opravě nebo rozšíření formálního vyšetřovacího řízení (viz bod 41 výše).

- 51 Z toho vyplývá, že Komise tím, že porušila právo zaručené čl. 108 odst. 2 SFEU, jak bylo zjištěno v bodě 48 výše, neporušila podstatnou formální náležitost, ale dopustila se vady řízení, která může vést k celkovému nebo částečnému zrušení napadeného rozhodnutí pouze tehdy, jestliže je prokázáno, že v případě neexistence této vady mohlo mít napadené rozhodnutí odlišný obsah (viz rozsudek ze dne 11. března 2020, Komise v. Gmina Miasto Gdynia a Port Lotniczy Gdynia Kosakowo, C-56/18 P, EU:C:2020:192, bod 80 a citovaná judikatura).
- 52 V tomto ohledu žalobkyně tvrdí, že kdyby jí bylo umožněno předložit připomínky, předala by Komisi rozhodující doplňující informace k otázce, zda na ni byla dotčená podpora převedena, a že tudíž nelze vyloučit, že by v případě takových informací bylo napadené rozhodnutí odlišné. Žalobkyně zejména tvrdí, že se Komise v průběhu řízení dotázala Finské republiky na převzetí činností staré společnosti HelB novou společností HelB a že otázky týkající se provozního plánu a případné návaznosti na obchodní strategii staré společnosti HelB nebyly zodpovězeny. V rámci třetího žalobního důvodu žalobkyně upřesňuje, že provedla řadu investic a přijala opatření za účelem začlenění činnosti staré společnosti HelB do skupiny, ke které patří (převod manažerských a řídicích úkolů na mateřskou společnost skupiny, sdílení autobusů s jinými společnostmi skupiny, sdílení zaměstnanců, začlenění vozovny, činnosti dílny a infromatických služeb). Komise tudíž rozhodla o ekonomické kontinuitě, aniž měla k dispozici všechny potřebné informace.
- 53 Úvodem je třeba zdůraznit, že v rámci přezkumu dopadu zjištěné procesní vady na napadené rozhodnutí nejde o určení, zda jsou argumenty žalobkyně podloženy, ale o posouzení, zda by Komise mohla přijmout rozhodnutí s odlišným obsahem, kdyby měla výše uvedené informace k dispozici.
- 54 V tomto ohledu je třeba uvést, že podle judikatury se ekonomická kontinuita mezi společnostmi, které se účastní převodu aktiv, posuzuje podle předmětu převodu, tj. posuzují se aktiva a pasiva, zachování pracovní síly, seskupená aktiva, ceny převodu, totožnosti akcionářů nebo majitelů nástupnického podniku nebo původního podniku, podle okamžiku, kdy k převodu došlo, tj. po zahájení vyšetřování, zahájení řízení nebo konečném rozhodnutí, nebo dále podle hospodářské logiky operace (viz rozsudek ze dne 7. března 2018, SNCF Mobilités v. Komise, C-127/16 P, EU:C:2018:165, bod 108 a citovaná judikatura).
- 55 V projednávané věci dospěla Komise v napadeném rozhodnutí k závěru, že navrácení dotčené státní podpory musí být rozšířeno na žalobkyni, poté, co přezkoumala zaprvé rozsah převodu činnosti, zadruhé cenu převodu, zatřetí totožnost bývalého a stávajícího vlastníka, začtvrté časový sled operace a zapáté hospodářskou logiku operace.
- 56 Argumentace žalobkyně směřuje k prokázání, že mohla svými připomínkami ovlivnit posouzení Komise týkající se kritéria souvisejícího s hospodářskou logikou operace. Připomínky, které by podle žalobkyně mohly být učiněny při neexistenci zjištěné procesní vady, se tudíž týkají pouze jednoho z kritérií použitých k určení existence ekonomické kontinuity.
- 57 Pokud jde dále o hospodářskou logiku operace, je třeba uvést, že cílem tohoto faktoru je určit, zda jsou aktiva nabyta za účelem výkonu hospodářské činnosti, na kterou byla poskytnuta dotčená podpora, nebo zda jsou použita k výkonu odlišných činností nebo podle odlišné strategie nebo obchodního modelu. Skutečnost, že podnik, jenž převzal aktiva podniku, který byl původně příjemcem podpory, je používá stejně jako posledně zmíněný podnik, beze změny obchodní strategie, hovoří ve prospěch ekonomické kontinuity mezi oběma podniky (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 29. dubna 2021, Fortischem v. Komise, C-890/19 P, nezveřejněný, EU:C:2021:345, bod 88).

- 58 V projednávané věci Komise v bodech 250 a 251 odůvodnění napadeného rozhodnutí konstatovala, že se nabytí žalobkyní týkalo veškerých aktiv potřebných pro zachování činnosti staré společnosti HelB jako fungujícího podniku spolu se všemi zaměstnanci staré společnosti HelB a souvisejícími právy a povinnostmi (kromě úvěru na vybavení z roku 2002 a kapitálových úvěrů z roku 2005, 2011 a 2012), a že se prodej uskutečnil jako prodej fungujícího podniku.
- 59 Žalobkyně nezpochybňuje rozsah převzetí, nepřerušeni činnosti a její pokračování se stejnými autobusy, stejnými trasami a stejnou barvou. Nezpochybňuje ani to, že jak je uvedeno v bodě 221 odůvodnění napadeného rozhodnutí, kupní smlouva uzavřená dne 14. prosince 2015 stanovila, že činnost staré společnosti HelB byla převedena jako fungující podnik a že se prodej týkal veškerých aktiv a veškerých smluv a závazků nezbytných pro zachování činnosti. V tomto ohledu je nesporné, že se žalobkyně stala nástupkyní staré společnosti HelB ve smlouvách uzavřených s orgánem udělujícím koncesi odpovědným za hromadnou dopravu v regionu Helsinky, takže jedná ve striktním rámci podmínek vymezených těmito smlouvami, jež nemohou být podstatným způsobem změněny. Žalobkyně rovněž uvádí, že celá činnost, kterou převzala, spočívá na těchto smlouvách.
- 60 Stejně tak žalobkyně nezpochybňuje skutečnost, že činnost převzala společnost patřící ke skupině působící na trhu autobusové dopravy ve Finsku, to znamená na stejném trhu, na kterém působila stará společnost HelB. Žalobkyně zejména ve svých písemnostech nikdy nezpochybnila skutečnost uvedenou v bodě 23 odůvodnění napadeného rozhodnutí, že tato skupina měla v roce 2016 podíl 21,9 % na tomto trhu. Okolnost, že žalobkyně nebo skupina, ke které patří, již od roku 2001 na tomto trhu nepůsobily v regionu Helsinky, nemá vliv na posouzení ekonomické kontinuity.
- 61 Žalobkyně naproti tomu zpochybňuje, že aktiva staré společnosti HelB používá stejným způsobem. Tvrdí, že mohla v tomto směru předložit důkazy vyplývající z okolností, podle kterých skupina, k níž patří, provedla značné investice spočívající zejména v nákupu 83 nových autobusů, a dále že tato skupina přijala řadu opatření k začlenění činnosti staré společnosti HelB, která jí umožnila dosáhnout významných synergických účinků.
- 62 V tomto ohledu je třeba poznamenat, že v odpovědi na otázky týkající se obchodní strategie žalobkyně, které Komise položila Finské republice, posledně uvedená uvedla, že nezná strategii a obchodní plány skupiny, ke které patří žalobkyně, přičemž převzala informace, jež byly uvedeny na intranetových stránkách uvedené skupiny a zmiňovaly zejména fúzi žalobkyně v této skupině. Nicméně, jak tvrdí Komise, racionalizace řízení provozu obchodní činnosti opatřeními směřujícími k jejímu začlenění do skupiny, zejména prostřednictvím sdílení určitých nákladů, nemůže prokázat změnu modelu nebo obchodní strategie, když žalobkyně pokračovala v činnosti v souladu se stávajícími smlouvami, které nebyly nijak podstatně změněny.
- 63 Z toho vyplývá, že na rozdíl od toho, co tvrdí žalobkyně, opatření na začlenění činnosti staré společnosti HelB do skupiny, ke které patří žalobkyně, nemohou s ohledem na okolnosti projednávané věci prokázat změnu obchodní strategie. Totéž platí pro okolnost, že uvedená skupina údajně provedla zmíněné investice ve prospěch žalobkyně.
- 64 Je tudíž třeba dovodit, že žalobkyně neprokázala, že kdyby jí bylo umožněno předložit připomínky k otázce ekonomické kontinuity, mohly by tyto připomínky změnit posouzení provedené Komisí v tomto ohledu.
- 65 Ze všeho výše uvedeného vyplývá, že první žalobní důvod musí být zamítnut.

[*omissis*]

Z těchto důvodů

TRIBUNÁL (šestý rozšířený senát)

rozhodl takto:

- 1) **Žaloba se zamítá.**
- 2) **Společnost Helsingin Bussiliikenne Oy ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené Evropskou komisí, včetně nákladů souvisejících s řízením o předběžném opatření, jakož i náklady řízení vynaložené společnostmi Nobina Oy a Nobina AB.**
- 3) **Finská republika ponese vlastní náklady řízení.**

Papasavvas

Marcoulli

Schwarcz

Iliopoulos

Norkus

Takto vyhlášeno na veřejném zasedání v Lucemburku dne 14. září 2022.

Podpisy.